

Ser jove i immigrant a Catalunya

FERMÍ PONS-PONS

La realitat catalana està canviant. No més cal sortir al carrer, acostar-se a les escoles o anar a comprar per adonar-se'n. La població immigrada que està empadronada al Principat ja assolix el 6,9% i tot fa pensar que en els propers anys continuarà augmentant. Ens trobem en una societat intercultural, amb persones de diversos orígens, amb cultures i maneres d'entendre el món diferents. Això de per si és enriquidor socialment i cultural.

Tanmateix, aquesta nova composició demogràfica provoca el risc de la inestabilitat. Un risc que només es pot pal·liar amb una profunda adaptació a dues bandes: els que arriben al nou país i la societat receptora. Aquest procés obre nous reptes pel que fa a garantir la igualtat i la cohesió social. De la manera d'afrontar-los, en dependrà la socie-

“Pel que fa a la població immigrada hi ha un grup d'edat especialment vulnerable: els joves i els infants. Aquest col·lectiu arriba a la societat d'acollida a través d'un procés migratori que no ha triat. A més, els seus integrants es troben en el moment de la vida més inestable i de trànsit. Una fase de la vida en què han de forjar la seva personalitat: han de fer el pas del món de la infantesa al món dels adults”

tat del futur. Per tant, la responsabilitat de gestió afecta tots els nivells socials. Sens dubte, el paper de l'administració és decisiu a l'hora de crear un marc de relacions adequat, però és el conjunt de la societat civil que té més coses a dir i a fer en àmbits com l'educació, la inserció laboral, l'habitatge o l'educació en el lleure.

Pel que fa a la població immigrada hi ha un grup d'edat especialment vulnerable: els joves i els infants. Aquest col·lectiu arriba a la societat d'acollida a través d'un procés migratori que no ha triat. A més, els seus integrants es troben en el moment de la vida més inestable i de trànsit. Una fase de la vida en què han de forjar la seva personalitat: han de fer el pas del món de la infantesa al món dels adults i tenen l'afegit que s'incorporen per primer cop al difícil mercat laboral, quan possiblement ni tan sols coneixen la llengua de la societat que els acull. Es troben amb nous costums i noves maneres de fer, a casa viuen una realitat i al carrer una altra de molt diferent.

Tot i això, ja que es tracta d'un procés inevitable, aquests joves el viuran amb menys dificultat si se senten acollits i integrats en la nova cultura i perceben que la que tenen d'origen és ben valorada. Ara bé, difícilment podrà ser-ho si queda reclosa en els guetos i els seus costums s'associen a la marginació. En aquest cas el seu futur corre el perill de quedar mal resolt, ja que la integració no serà viable i la societat els convertirà en ciutadans de segona. I en conseqüència, la societat catalana esdevindrà fragmentada, amb una diversitat de cultures que viuran d'esquena les unes amb les altres. I constantment amb el perill d'enfrontaments ètnics i reaccions xenòfobes.

Per tal d'evitar la fragmentació, cal facilitar-los, d'una banda, la integració social, laboral i cultural, i de l'altra, contribuir a la sensibilització de la societat catalana cap a la nova realitat intercultural a què fem esment. Calen polítiques actives i programades que s'adrecin a les seves necessitats, començant per l'educació en el lleure, el

foment de la convivència i el coneixement mutu. I, evidentment, culminant amb una correcta inserció social i laboral en l'etapa ja adulta.

Es important remarcar que per aconseguir aquesta millor convivència i evitar una fractura social, no només l'administració ha de prendre part activa. Les entitats amb vocació de servei també hem d'intervenir amb projectes sòlids, oferint el nostre suport als professionals que treballen en el sector i que disposen dels coneixements i mitjans per transformar la realitat.

Així podran desenvolupar amb més garanties els seus projectes i contribuir a fer de la catalana una societat més rica.

Fermí Pons-Pons és director-gerent de la Fundació Caixa Sabadell

“És important remarcar que per aconseguir una millor convivència i evitar una fractura social, no només l'administració ha de prendre part activa. Les entitats amb vocació de servei també hem d'intervenir amb projectes sòlids, oferint el nostre suport als professionals que treballen en el sector i que disposen dels coneixements i mitjans per transformar una societat”